

## Flacăra iubirii moare

Ionutz21

---

Mi-a rămas ascunsă-n palmă, rana sfântă și curată  
Gliei îi eram părinte, mintea îmi era bogată...  
Ochii plini de doruri multe ce-au pozat ades' cu norul,  
Astăzi caută o punte spre a-și mângâia poporul.

Toate trec, chiar și durerea e o carte-ntredeschisă,  
Uneori e prăfuită alteori de dor cuprinsă.  
N-o să știm care-i secretul spre-a cunoaște nemurirea,  
Vieții-i suntem doar năframe, clipa este omenirea.

Trupul sfânt slăvit de oameni care-au rupt Bisericii -crucea -  
Putrezește în pământul, spre-a se naște corcodușa,  
Mărginiți acum la minte în izvor își sapă groapa,  
Nepăsându-le c-o viață, au gustat de-acolo, apa!

Flacăra iubirii moare și căldura de odată,  
Se resimte la bătrânul care încă stă la poartă.  
Ochii lui plini de iubire declanșează-n tine visul,  
Să cutreieri bunătatea, că acolo-i paradisul.

Morților să nu le faceți, nici pomeni, nici parastase,  
Nici povestea lor de viață, că trăiau în două case;  
Să nu spuneți că pe suflet purtați doliu întru-toate,  
Către cei plecați în ceruri, c-o să plouă cu păcate.

Georgian Ionuț Zamfira 29.07.2021